

ни бурните въздишки на гърдите,
ни от очите буйните потоци,
ни тоя мрачен изглед на лицето —

и) тие
задружно с всички белези на скръб —
*не могат честитски да изразят
такъв смътеж. Но също така не могат да
изразят, а също така да
това са за скръбта им само дребни*
показават ме такъв какъвто съм.
*затова те са десените пригоди
изрази, а също така да
това са за скръбта им само дребни*
Това би могъл да извърши всеки.
затова са за скръбта им само дребни
Скръбта ми няма външност, тя е в мене,
затова рече чистата ми
и всичко туй изглежда само скръб.

КРАЛЯТ

Похвално и добро това е, Хамлет,
че ти скърбиш тъй много за баща си.
Но знаеш, че баща ти е загубил
и той баща си; неговият син
и той баща си е загубил — всеки
от тях е бил принуден пълен траур
да пази след смъртта — ала така
да се упорствува в скръбта е белег
на неблагочестива ревност, не
на скръб мъжествена; показва воля
на небесата крайно непокорна, —
сърце без твърдост, ум нетърпелив,
и прост, необразован разум. Слушай!
Защо е нужно в своето упорство
да вземаме тъй близо до сърцето
онуй, което трябва тук да стане,
което ни е толкова известно?
Не, грях към бога, грях към мъртвия —